

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЧОВЕКОВИ ПРАВА

ПЕТТА СЕКЦИЈА

ПРЕДМЕТ
КОСТАДИНОВСКА против РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

(Жалба бр. 22163/04)

ОДЛУКА

СТРАЗБУР

26 ФЕВРУАРИ 2008

Напомена: Македонскиот превод на текстот на одлуката на Европскиот суд за човекови права е исклучиво информативен и од него не произлегуваат никакви права и/или обврски. Единствено официјалниот текст на одлуката на Европскиот суд за човекови права на англиски и/или француски јазик, објавена од страна на Судот е автентичен и се смета за оригинал. Не е дозволено објавување на овој превод на било каков начин без претходна дозвола од страна на Министерството за правда на Република Македонија, освен во случај доколку се користи за информирање.

Во случајот Костадиновска против Република Македонија,

Европскиот Суд за човекови права (Петти оддел), заседавајќи на 26 Февруари 2008 во совет составен од:

Peer Lorenzen, Претседател,
Snejana Botoucharova,
Karel Jungwiert,
Volodymyr Butkevych,
Rait Maruste,
Mark Villiger,
Мирјана Лазарова Трајковска, *судии*,
и Claudia Westerdiek, *секретар на оделот*,

Имајќи ја предвид жалбата поднесена на 9 јуни 2004,
Имајќи ја предвид одлуката да го примени член 29 став 3 од Конвенцијата и едновремено да ги разгледува допуштеноста и основаноста на жалбата,
Имајќи ги предвид формалните декларации за прифаќање на пријателска спогодба во предметот,
Расправајќи го одлучи следното:

Факти

1. Жалителот г-ѓа Стана Костадиновска е македонски државјанин роден 1953 година и живее во Куманово. Македонската Влада („Владата“) беше застапувана од својот агент, г-ѓа Р. Лазареска Геровска.

Фактите на предметот како што беа изложени од странките можат да се сумираат на следниот начин:

На г-дин Б.К. висок воен офицер, во даденото време и поранешен сопруг на жалителот, му бил доделен стан на Министерството за одбрана. По нивниот развод, во Октомври 1990 година жалителот завела парнична постапка против него, барајќи станарско право на станот.

Откако со одлуките на првостепениот и второстепениот суд било одбиено тужбеното барање на жалителот, на 14 Ноември 1991 година Врховниот суд го усвоил барањето за заштита на законитоста и го упатил предметот на повторно разгледување.

Со одлука на тогашните Општински суд Куманово и Окружен суд Скопје, датирани на 16 Септември 1992 односно 25 Март 1993 година последователно, постапките биле завршени. На 22 Март 1994 година Врховниот суд ги укинал тие одлуки и наложил повторно судење. Одлуката била донесена по барањето на јавниот обвинител за заштита на законитоста.

Во меѓувреме, на неодреден датум во 1995 година, жалителот вложила засебна тужба за поништување на купопродажниот договор склучен во Јуни 1995 година помеѓу г-дин Б.К. и Министерството за одбрана, според кој поранешниот стекнал сопственост на предметниот стан. Трет сет на постапки исто така бил во тек по однос на барањето на г-дин Б.К. против Министерството за одбрана за признавање на неговото право на сопственост на станот. На подоцнежен датум овие две постапки биле споени.

Откако барањето на жалителот било двапати признаено, на 22 Мај 2000 година Основниот суд Куманово делумно го усвоил нејзиното барање: и утврдил станарско право на станот и го поништил купопродажниот договор за станот. Понатаму го одбил барањето на г-дин Б.К. да му се наложи на Министерството за

КОСТАДИНОВСКА v. РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА -ОДЛУКА

одбран да му го признае неговиот статус согласно договорот за купопродажба. Таа одлука била потврдена од Апелациониот суд Скопје на 12 Јули 2001.

На 23 Април 2003 година Врховниот суд по третпат постапувајќи по барањето за заштита на законитоста на Јавниот обвинител го вратил предметот на повторно одлучување на првостепениот суд.

На 27 Јануари 2005 година Основниот суд Куманово ја донел истата одлука од 22 Мај 2000 година.

На 8 Август 2005 г-дин Б.К. починал.

На 21 Октомври 2005 година Апелациониот суд Скопје ја потврдил одлуката на првостепениот суд.

На 19 Јануару 2006 година Јавниот обвинител го одбил барањето од Јавниот правобранител за заштита на законитоста пред Врховниот суд. Жалителот сега живее во спорниот стан.

ЖАЛБЕНИ НАВОДИ

Жалителот се жалеше согласно член 6 од Конвенцијата дека постапките не биле водени во склад со барањата за разумен рок, согласно одредба..

ПРАВО

На 4 Септември 2007 година Судот ја прими следната декларација од Владата:

„Јас, изјавувам дека Владата на Република Македонија понудува да и исплати ex gratia 1.800 Евра на г-ѓа Стана Костадиновска со цел постигнување на пријателска спогодба во понапред споменатиот предмет кој се наоѓа на одлучување пред Европскиот Суд за Човекови Права.

Овој износ, кој би требало да покрие секаква материјална или нематеријална штета како и било какви трошоци и надоместоци, ќе биде конвертиран во македонски денари по курс применлив на денот на исплатата, и ќе биде ослободен од било какви такси или давачки кои би можеле да се применат. Тој ќе биде исплатен во рок од три месеци сметано од датумот на известувањето за одлуката на Судот согласно член 37 став 1 од Конвенцијата. Во случај на доцнење на исплатата на тој износ надвор од споменатите три месеци, Владата презема обврска да исплати затезна камата на истиот, сметано од истекот на периодот утврден со спогодбата, по стапка еднаква на најниската стапка за позајмени средства на Европската централна банка, за периодот до плаќањето плус 3 %. Исплатата ќе претставува конечно решавање на предметот.“

На 10 Септември 2007 година Судот прими потпишана Декларација на жалителот во која, беше наведено следното:

Јас, забележувам дека Владата на Република Македонија е спремна да ми исплати ех gratia 1.800 Евра со цел постигнување на пријателска спогодба во понапред споменатиот предмет кој се наоѓа на одлучување пред Европскиот Суд за Човекови Права.....Јас го прифаќам овој предлог и се откажувам од било какви идни барања против Република Македонија по однос на фактите актуелизирани со оваа жалба. Изјавувам дека ова претставува конечно решавање на предметот.“

Судот забележува дека е постигната пријателска спогодба помеѓу странките. Задоволен е дека спогодбата е заснована на почитување на човековите права онака како се дефинирани во Конвенцијата и Протоколите и не наоѓа причини од јавен интерес кој би оправдале продолжување на постапувањето по жалбата (Член 37 став 1 *in fine* од Конвенцијата). Со оглед на понапред изнесеното, соодветно е да се прекине примената на член 29 став 3 и да се симне предметот од листата.

Заради тие причини , Судот едногласно

Одлучи, да ја симне жалбата од листата на предмети.

Claudia Westerdiek
Секретар

Peer Lorenzen
Претседател